

OKRUŽNI SUD U BANJALUCI
BROJ: 11 0 U 016823 15 U
Dana, 31.08.2015.godine

Okružni sud u Banjaluci, sudija Sanja Stefanović, kao sudija pojedinac, uz učešće Dragane Vučić, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Udruženja građana „Borba protiv korupcije – BiH“ Transparency International Bosne i Hercegovine sa sjedištem u Banjaluci, Ulica Gajeva broj 2, zastupana po Đikić Emiru, Predsjedavajućem Odbora direktora (u daljem tekstu: tužilac), radi poništenja rješenja broj 05.03/053-305/15 od 07.05.2015. godine, Ministarstva industrije, energetike i rudarstva Republike Srpske (u daljem tekstu: tuženi), u predmetu koji se vodi po zahtjevu za pristup informacijama, dana 31.08.2015. godine, donio je

P R E S U D U

Tužba se odbija kao neosnovana.

Odbija se zahtjev tužioca da mu tuženi nadoknadi troškove takse na tužbu i presudu.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim aktom, odbijen je zahtjev tužioca, od 23.04.2015. godine, za pristup informacijama, koje se odnose na izvještaj Komisije za utvrđivanje stanja u privrednom društvu „Kosmos“ a.d. Banja Luka.

Blagovremeno podnesenom tužbom, tužilac pobija zakonitost donesenog akta zbog nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, nepravilne primjene materijalnog prava i povrede pravila postupka. U tužbi tužilac navodi da je, dana 23.04.2015. godine, pozivajući se na Zakon o slobodi pristupa informacijama, uputio zahtjev za pristup informacijama Vladi Republike Srpske, Sektoru za informisanje, od kojih je tražio kopiju Izvještaja radne grupe formirane od strane Vlade sa ciljem utvrđivanja stanja i predlaganja rješenja u Privrednom društvu “Kosmos” a.d. Banjaluka. Osporenim aktom njegov zahtjev je odbijen, pa tužilac ističe da shodno odredbi člana 14. stav 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama, taj akt nije sačinjen kako je to zakonom propisano, jer u istom mora da se navede zakonski osnov za status izuzeća informacije uz navode članova zakona, kao i sva materijalna pitanja koja su važna za odluku, što uključuje i uzimanje u obzir faktora javnog interesa. Nasuprot tome, u osporenom aktu nije naveden zakonski osnov za izuzeće informacije, nisu navedeni članovi zakona, niti je sproveden test javnog interesa. Tužilac takođe ističe da su postupanjem tuženog povrijeđene odredbe člana 197. stav 2. i 3. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 13/02, 87/07 i 50/10, u daljem tekstu: ZOUP), jer obrazloženje osporenog akta nije sačinjeno u skladu sa ovim odredbama, odnosno, po stavu tuženog, obrazloženje suštinski i ne postoji. Takođe, nije sproveden ni test javnog interesa, a što je tuženi bio obavezan, shodno članu 9. Zakona o slobodi pristupa informacijama. Predlaže da sud tužbu uvaži i osporeni akt poništi, te da naloži tuženom da tužiocu omogući slobodan

pristup traženim informacijama, kao i da tužiocu nadoknadi troškove takse na tužbu i presudu.

Tuženi je na zahtjev suda dostavio spise ove upravne stvari i odgovor na tužbu u kome navodi da je PD „Kosmos“ a.d. Banjaluka, poslovni subjekt u potpunosti u vlasništvu Republike Srpske, koje ima svojstvo zatvorenog akcionarskog društva i javnog preduzeća. Obilježje zatvorenog akcionarskog društva, prema odredbama Zakona o privrednim društvima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 127/08, 98/09, 100/11 i 67/13), ne stvara obavezu PD „Kosmos“ da obavještava javnost o poslovnim aktivnostima, izvještajima o poslovanju, finansijskim izvještajima i izvještajima revizora. Vlada Republike Srpske obavlja funkciju Skupštine akcionara u Privrednom društvu, a tuženi je resorno ministarstvo, nadležno za obradu i prosljeđivanje materijala iz nadležnosti Skupštine akcionara Vladi Republike Srpske. Potreba da se utvrdi trenutno stanje u ovom društvu nastala je zbog štrajka u privrednom društvu, pa je u cilju obavještavanja Vlade Republike Srpske, formirana komisija za utvrđivanje stanja u privrednom društvu, koja je trebala da detaljno utvrdi stanje i predloži mjere za prevazilaženje trenutne situacije, kao i da sa izvještajem i predloženim mjerama upozna Vladu Republike Srpske. Izvještaj koji je tužilac tražio još uvijek nije razmatran od strane Vlade Republike Srpske, zbog čega je i zahtjev tužioca odbijen, jer je Vlada Republike Srpske organ koji treba da usvoji izvještaj, pa bi svako objavljivanje tog izvještaja moglo biti zloupotrebjeno. Takođe, tuženi navodi da kako je štrajk okončan u ovom momentu, pa isti nije ni značajan za javnost. Predlaže da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Razmotrivši tužbu i osporeni akt po odredbi člana 30. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu ZUS), zatim odgovor tužene strane, kao i cjelokupne spise predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka u spisu predmeta proizilazi da je tužilac, dana 24.04.2015. godine, dostavio Vladi Republike Srpske zahtjev da im se dostavi kopija Izvještaja radne grupe formirane od strane Republike Srpske, sa ciljem utvrđivanja stanja i predlaganja rješenja u preduzeću “Kosmos” a.d. Banjaluka, pa je ovaj zahtjev tužioca odbijen, uz obrazloženje da je Komisija za utvrđivanje stanja u PD “Kosmos” a.d. Banjaluka imenovana, radi detaljne analize stanja i predlaganja konkretnih rješenja za prevazilaženje trenutnog stanja u tom društvu, zbog čega je ta Komisija sačinila izvještaj. U obrazloženju osporenog akta se dalje navodi da je PD “Kosmos” poslovni subjekt koji je u potpunosti u vlasništvu Republike Srpske, pa kako predmetni izvještaj nije razmatran od strane Vlade Republike Srpske, koja u tom društvu ima funkciju Skupštine akcionara tuženi je naveo da ne može izvršiti dostavu pomenutog izvještaja.

Članom 1. Zakona o slobodi pristupa informacijama propisano je da je cilj ovog zakona da se ustanovi da informacije pod kontrolom javnog organa predstavljaju javno dobro od vrijednosti i da javni pristup ovim informacijama promoviše veću transparentnost i odgovornost tih javnih organa, da se ustanovi da svako lice ima pravo pristupa ovim informacijama u najvećoj mogućoj mjeri u skladu sa javnim interesom, te da javni organi imaju odgovarajuću obavezu da objave informacije i da omogući svakom fizičkom licu da zatraži izmjenu i daje komentar na svoje lične informacije pod kontrolom javnog organa. Sud podsjeća da je članom 4. istog zakona propisano da svako fizičko i pravno lice ima pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa, a svaki javni organ ima odgovarajuću obavezu da

objavi takve informacije, pri čemu ovo pravo pristupa podliježe samo formalnim radnjama i ograničenjima koja su utvrđena u ovom zakonu, a članom 6. istog zakona propisano je da nadležni javni organ može da utvrdi izuzetak u slučajevima kada se otkrivanjem informacije osnovano može očekivati značajna šteta po legitimne ciljeve za zaštitu procesa u donošenju odluka od strane javnog organa i u davanju mišljenja, savjeta ili preporuka od strane javnog organa.

Imajući u vidu prethodno navedeno, pravilno je tuženi odbio zahtjev tužioca, jer se radi o informaciji koja je bila sačinjena kao izvještaj koji treba da razmatra ili da usvoji Vlada Republike Srpske, što znači da ta informacija, s obzirom na to da nije bila usvojena, te da je u toku usvajanja mogla pretpiti i određene izmjene, nije bila podobna u formi nacarta za objavljivanje prema Zakonu o slobodi pristupa informacijama, na način kako je to tražio tužilac. Dostavljanjem informacije u nacrtu, a koja informacija bi se mogla koristiti radi objavljivanja u javnosti, a s obzirom na to da se radi o izvještaju koji je sastavljen radi rješavanja problema u PD „Kosmos“ a.d. Banjaluka, nesporno se mogla nanijela šteta interesima tog društva, te je u takvoj situaciji valjalo obezbjediti zaštitu procesa donošenju odluka od strane Vlade Republike Srpske.

Rješavajući po zahtjevu tužioca, a imajući u vidu specifičnost zahtjeva tužioca, po stavu ovog suda pravilno se organ prilikom donošenja odluke pozvao na zakonske propise, te je tužiocu dao i valjanu pouku o pravnom lijeku, a kako je to propisano odredbom člana 14. stav 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama. Takođe, vezano za navode koji se odnose na faktor javnog interesa, sud napominje da je upravo tuženi, kao resorno ministarstvo za oblast iz koje se informacija traži, nadležno da, s obzirom na trenutno stanje u oblasti, na status informacije, te činjenicu da se radi o osjetljivoj temi, koja se tiče upravo javnog interesa, bio ovlašten da isti procjeni, te da odluči da u cilju zaštite javnog interesa odbije zahtjev tužioca.

S obzirom na navedeno, budući da sud u smislu člana 29. stav 1. ZUS-a zakonitost osporenog akta ispituje na podlozi činjenica utvrđenih u upravnom postupku, pa kako ni ostali navodi tužioca nisu mogli uticati na drugačije rješavanje predmetnog upravnog spora, proizlazi da u postupku donošenja osporenog akta nije ostvaren ni jedan od razloga iz člana 10. ZUS-a za poništavanje osporenog akta, zbog čega se tužba tužioca u tom dijelu i ukazuje bez osnova, usljed čega je i valjalo odbiti, a na osnovu ovlašćenja iz člana 31. stav 1. i 2. istog zakona.

Odluka o troškovima spora temelji se na odredbama člana 49 i 49a ZUS-a, a s obzirom na to da tužilac nije uspio sa tužbom u ovom upravnom sporu.

Zapisničar
Dragana Vučić

S u d i j a
Sanja Stefanović

